

جمعه 10 اسفند 1397-23 جمادی الثاني 1440- 1 مارس 2019

ورود "امام خمینی" (ره) به قم پس از پانزده سال دوری (1357ش)

" ( ) (1357)

امام خمینی(ره) پس از بازگشت پیرومندان به میهن اسلامی ایران، در تهران اقامت نمودند تا پایه‌های حکومت اسلامی استقرار یابد. معظم له پس از تشکیل دولت موقت و سامان‌رسانی نسبی اوضاع کشور، بنا به وعده‌های داده بودند هجده روز پس از پیروزی انقلاب در تاریخ دهم اسفند 1357ش، به کانون انقلاب اسلامی، یعنی قم عزیمت نمودند. اما آن حضرت، 11 ماه بعد در اثر ابتلا به بیماری قلبی، در دوم بهمن 1358ش، مجدداً به تهران بازگشتند و از آن پس، به علت ضرورت رهبری نظام اسلامی از نزدیک و لزوم حضور ایشان در مرکز کشور، تا پایان عمر پر بار خویش در تهران اقامت گزیدند.

وقوع فاجعه "واسی" و آغاز جنگ‌های مذهبی اروپا (1562م)
 شکل‌گیری مذهب پروتستان در قرن شانزدهم میلادی و ایجاد انشعاب در مسیحیت زمینه‌ساز منازعاتی شد که در تاریخ اروپا به جنگ‌های مذهبی موسوم می‌باشد. در 17 ژانویه 1562م به موجب فرمان صلح نایب‌السلطنه شارل نهم، پروتستان‌ها، نوعی آزادی در اعمال مذهبی پیدا کردند. این وضعیت می‌توانست به حل منازعات بین این گروه بیانجامد. اما در اول مارس همین سال در جریان عبور رهبر کاتولیک‌ها از منطقه واسی در فرانسه، بین طرفداران دو مذهب درگیری رخ داد که سبب کشته شدن 23 نفر از پروتستان‌ها گردید و جنگ‌های مذهبی به انتقام از آنها آغاز شد. این جنگ‌ها در هشت مرحله حد فاصل سال‌های 1562 تا 1598م جریان داشت. جنگ‌های نخستین به نفع پروتستان‌ها به پایان رسید تا اینکه این جنگ‌ها پس از 36 سال، در سال 1598م با فرمان هائری چهارم معروف به فرمان نائت، خاتمه یافت. بر اساس این فرمان یک سری آزادی‌های برای پروتستان‌ها در نظر گرفته شد. از جمله آزادی عقیده، آزادی عبادت خصوصی و دسته جمعی، بهره‌مندی از حقوق مدنی، بقای تشکیلات کلیسای پروتستان و... هفتاد سال بعد از آن، در زمان لویی چهاردهم فرمان نانت ملغی گردید.

جشن "سده" یکی از اعیاد ملی و رسمی ایرانیان قبل از اسلام

جشن سده، یکی از جشن‌های ایرانی، است که در آغاز شامگاه دهم بهمن ماه یعنی آبان روز از بهمن ماه برگزار می‌شود. جشن «سده» بزرگ‌ترین جشن آتش و یکی از کهن‌ترین آیین‌های شناخته شده در ایران باستان است. در این جشن در آغاز شامگاه دهم بهمن ماه، همه مردمان سرزمین‌های ایرانی بر بلندای کوه‌ها و بام خانه‌ها، آتش‌هایی برمی افروخته و هنوز هم کم و بیش بر می افروزند. مردمان نواحی مختلف در کنار شعله‌های آتش و با توجه به زبان و فرهنگ خود، سرودها و ترانه‌های گوناگونی را خوانده و آرزوی رفتن سرما و آمدن گرما را می‌کنند. همچنین در برخی نواحی، به جشن خوانی، بازی‌ها و نمایش‌های دسته جمعی نیز می‌پردازند.

وفات آیت الله سیدهاشم نجف آبادی میردامادی (1380 ق)

آیت الله حاج سید هاشم میردامادی - معروف به نجف آبادی - در سال 1303 قمری در نجف اشرف در خاندان علم و فضیلت دیده به جهان گشود. نسب او با سبی واسطه به فرزند امام صادق «ع» می‌رسد. از بین این سلسله جلیله، سید محمد باقر فرزند سید مرتضی به نجف آباد اصفهان می‌آید و به ترویج احکام دین می‌پردازد. سید هاشم فرزند سید محمد و از نوه‌های سید محمد باقر است که در دو سالگی پدر خود را از دست داد و تحت سرپرستی مادر قرار گرفت. وی پس از مدتی به خاطر هوش سرشار به تحصیل علم پرداخت. فرزندش مرحوم حجت الاسلام والمسلمین سید حسن میردامادی می‌گوید: «پدرم آیت الله سید هاشم نجف آبادی فرمودند: قبل از سنین بلوغ بیشتر وقت من در مجالس علماء و رجال علمی و مراجع عالیقدر می‌گذشت و آمادگی فوق‌العاده‌ای برای کسب فضیلت و پذیرش هر گونه استفاده علمی را داشتم، و تنها آرزوی من رسیدن به مقامات عالیه علم و عمل بود. از طرفی مادرم اصرار داشت که به خاطر سختی در امرار معاش کار کنم، تا این که از یکی از اساتید خواستم نزد مادرم بیایم و مشکل را حل کند...». آیت الله سید هاشم میردامادی بعد از گذراندن علوم مقدماتی وارد حوزه علمیه نجف اشرف شد و از محضر اکابر و بزرگان فقه و اصول آن دیار همچون آیات و مراجع عظام آخوند خراسانی، میرزا محمد تقی شیرازی (معروف به میرزای کوچک)، میرزای نائینی، حاج سید ابوالحسن اصفهانی و دیگر بزرگان بهره برد، و از دروس اخلاق و عرفان حضرات آیات سید احمد کرلایبی، سید مرتضی کشمیری و میرزا جواد آقا تبریزی استفاده کرد. وی در دوران جوانی به درجه اجتهاد و مقام شامخ علمی رسید و پس از مدتی عازم مشهد مقدس گردید. او مردی متقی، پرهیزگار، خوش اخلاق و خدا ترس بود و با قناعت زندگی می‌کرد. از اموال شبیه ناک مصرف نمی‌کرد و آنچه را احتیاج نداشت به فقرا می‌داد. در همه عمر از او دروغی شنیده نشد و به کسی آزار نرساند. توکل عجیبی به خدا داشت و اهل کبر و غرور نبود. فرزندش می‌گوید: «مادرم همیشه می‌گفت: پدر شما فرشته است و پس انداز مالی ندارد، و از تجملات پرهیز دارد». آقای حاج شیخ محمد علی احمدیان نجف آبادی که مدت زیادی در نجف اشرف بود، می‌فرمود: «آیت الله سید هاشم نجف آبادی در نجف اشرف همدرس و هم بحث آیت الله العظمی سید محسن حکیم بودند. هر وقت به نجف می‌آمدند به منزل آقای حکیم وارد می‌شدند. قریب چهل سال در مشهد تفسیر قرآن گفتند. من پانزده ساله بودم که در مسأله کشف حجاب و حمله به مسجد گوهر شاد به مشهد رفتم. تازه داشتند خون‌های مسجد را پاک می‌کردند و سید هاشم را هم تبعید کرده بودند...». آیت الله میردامادی در طول عمر بابرکت خود، آثار متعددی را تألیف نمود که از آن جمله رساله‌ای در رجعت، ترجمه کتاب سیف الامه مرحوم نراقی که بخشی از آن ناتمام ماند و توسط فرزندش سید حسن ترجمه گردیده است، شرح حال علماء بزرگ همراه با داستان‌ها، خلاصه البیان فی تفسیر القرآن - تفسیر فارسی قرآن - که دو جلد آن به طبع رسیده است، برخی از تقریرات دروس مرحوم میرزای نائینی و جزواتی در علم اخلاق می‌باشد. آیت الله حاج سید هاشم میردامادی سرانجام، در شب سه شنبه 23 جمادی الثاني سال 1380 قمری به علت بیماری و در سن 77 سالگی دار فانی را وداع گفت و در جوار حرم مطهر امام رضا (ع) در رواق دارالسعادة به خاک سپرده شد.